

GLAS

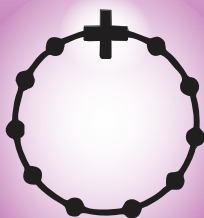
sv. Martina

OKTOBER 2020

MOLITEV ROŽNEGA VENCA

VSAK DAN POL URE
PRED SV. MAŠO

OB PETKIH BODO
MOLITEV VODILI
NAŠI BIRMANCI.

OB NEDELJAH V OKTOBRU:

4. 10. 2020 ob 19⁰⁰

(veseli del)

člani zakonskih skupin

11. 10. 2020 ob 19⁰⁰

(svetli del)

mladi

18. 10. 2020 ob 19⁰⁰

(žalostni del)

Misijonska skupina

25. 10. 2020 ob 18⁰⁰

(častitljivi del)

člani ŽPS

Žirovski misijon

Misijoni so v moji zavesti že od nekdaj vezani na pojme Afrika, revščina, neizobraženost, pomanjkanja vseh vrst in na predstave o »ubogih« ljudih, ki živijo tam. Baraga, p. Drevenšek, s. Bogdana, Peter Opeka in desetine slovenskih duhovnikov, redovnikov, redovnic in laikov so mi še danes nepredstavljeni idealisti, ki so bili v imenu Boga pripravljene pustiti tukajšnje udobje in oditi v neznano. Slovenci smo se dolgo imeli za deželo, ki pošilja misijonarje na tuje in jim pomaga, sama pa jih ne potrebuje.

A v zadnjih 70 letih se je naš svet obrnil na glavo. Vernost slovenskega naroda je ostala visoka samo še v zastarelih statistikah. Dejstva govorijo povsem drugo zgodbo: Boga smo zavestno pahnil ob rob in živimo v utvari, da ga ne potrebujemo, da zmoremo vse sami. Naša cerkev se prazni, veroučne učilnice so postale prevelike, število krstov in drugih zakramentov hitro pada ... Žalostna nova resničnost počasi lega tudi na žirovsko kotlino. V svoji samozagledanosti tega sploh nismo niti opazili niti si upali priznati, da je res.

Povsem smo pozabili, da se misijon ne začne na drugem koncu sveta, ampak na domačem pragu in da je vsak od nas poklican, da najprej pričuje v svojem okolju, kjer živi! Zato lahko mirno rečemo, da je tudi naša župnija misijonsko območje. Glede na prej omenjena dejstva je tudi zelo potrebna pravih pričevalcev. Prej se tega zavemo in začnemo delati na tem, lažje nam bo! V nasprotnem primeru pa ... sam Bog ve, kaj nas čaka!

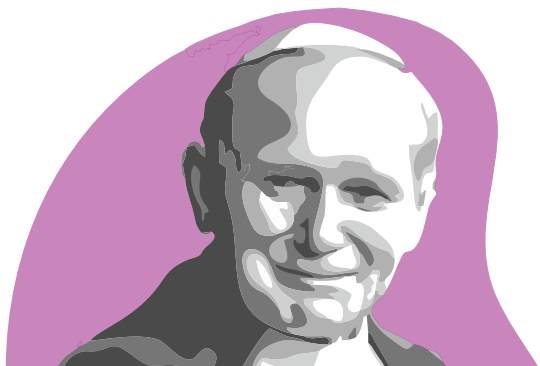
Vili Eržen

Moj papež, sveti Janez Pavel II.

Na vseh dosedanjih mojih župnijah nad mojo delovno mizo visi slika moža, blagega in iskriivega pogleda, ki mi daje navdih za moje vsakdanje duhovniško življenje. Lik svetega papeža Janeza Pavla II. me spremlja že od prvih šolskih dni.

Zelo mi je ostal v spominu 1. razred verouka leta 1978, ko so se v naši stari veroučni učilnici zamenjale kar tri slike aktualnih papežev: Pavla VI., Janeza Pavla I. in Janeza Pavla II. Do takrat se nisem dosti zmenil, kdo vodi Cerkev, ta menjava slik pa je v mojem srcu prebudila zanimanje za moža, ki so oblikovali življenje Cerkve. Pa recite, da Sveti Duh ne vodi našega življenja!

Z zanimanjem sem začel spremljati delo prvega moža naše Cerkve. Njegov nasmeh, prijaznost, potovanja, ljubezen do Kristusa in ljudi ... Kako se je prav ta papež zasidral v srca mnogih ljudi. Vedno pa je na dnu srca tlela velika želja, da bi tega moža spoznal v živo. Kakšno veselje je preplavilo mojo dušo in vso Slovenijo, ko je odjeknila vest, da bo papež za tri dni obiskal našo ljubljeno Slovenijo. Vsi smo se z velikim ponosom in radostjo pripravljali na obisk Jezusovega namestnika ob 17. do 19. maja 1996. Z več kot 50.000 mladimi smo na srečanju v Postojni doživljali tega slovanskega papeža kot velikega prijatelja mladih: »Papež 'ma vas rad!« Kako lepo je bilo v njegovi bližini, kjer si zares čutil Kristusovega duha. In naslednji dan si zagotovo vedel, kdo je bil na srečanju s papežem, saj

smo imeli vsi udeleženci ogorelo desno stran obraza. Drugič se mi je želja uresničila ob njegovem drugem obisku Slovenije, 19. septembra 1999, ko je razglasil prvega slovenskega blaženega, škofa Antona Martina Slomška. Dvojni ponos za našo drago Slovenijo! Tretjič pa sem se od blizu srečal s tem velikim možem v dvorani Pavla VI. v Vatikanu, ko smo kot slovenski bogoslovci poromali na grobova sv. Petra in Pavla ter se srečali s svetim očetom. Njegov stisk roke mi je še utrdil odločenost, da služim v življenju le Kristusu in ljudem.

Pa se vrnimo na 18. maj 1996 v Postojno. Po tem srečanju na rojstni dan svetega Janeza Pavla II. sem kot v sanjah odhajal nazaj domov. Zdelo se mi je, kot bi dobil injekcijo adrenalina. Postal mi je jasno, kaj pomeni zares biti Jezusov učenec. Tisti večer nikakor nisem mogel zaspiti in sem se premetaval po postelji. Prižgal sem luč in se zazrl v podobico, ki smo jo dobili na srečanju s papežem. V tistem trenutku je moje srce objel neskončen mir in naenkrat sem se zavedel, kje je moja nadaljnja pot. Kljub večletnemu razmišljanju in strahu, ki me je prevzemal ob misli na duhovniški poklic, mi je bilo tedaj vse jasno. Takrat sem rekel svoj dokončni DA: »Gospod, Tvoj sem. Hočem biti Tvoj duhovnik.« Kljub vsem visokim oviram, ki so mi do tega trenutka preprečevale, da bi sledil Jezusu, je bilo moje življenje kar naenkrat kot ravna avtocesta, kjer se vidi končni cilj. Dragi moj sv. Janez Pavel, hvala Ti, da si mi s svojim zgledom in priprošnjo omogočil, da izpolnim svoje življenjsko poslanstvo. Hvala Ti tudi, da si ob meni vedno takrat, ko moje življenje zagrinjajo tema in oblaki. Bodi mi še naprej svetilnik mojega življenja!

Dragi prijatelji, vabim vas, da se tudi vi sami prepričate, kakšna »faca« je sveti papež Janez Pavel II. in dobrodošli ob njegovem praznovanju 22. oktobra ob 19. uri v naši župnijski cerkvi.

župnik Andrej

Ujetniki svobode

Skoraj vsi se strinjamo, da je svoboda ena najpomembnejših vrednot, močno pa se razhajamo pri vprašanju, kaj svoboda je.

Mladcem in mladenkam se zdi, da so svobodni, če se upirajo staršem in nasprotujejo njihovim nasvetom. A njihova svoboda je le navidezna, saj hkrati zvesto sledijo modnim zapovedim in trendom. Niti slučajno nočejo nositi drugačnih hlač in majic kot njihovi vrstniki ali imeti drugačnega telefona od tistega, ki je v tem trenutku »IN«. Sicer pa tudi odrasli nismo boljši. Velikokrat smo prepričani, da smo svobodni in neodvisni, čeprav smo v resnici sužnji kapric in zakoreninjenih predstav. Vztrajamo pri svojem prav, čeprav imamo množico dokazov, da razmišljamo ali ravnamo narobe. Smo ujetniki namišljene svobode.

Najbolj preprosto pojmovanje svobode pravi, da je človek svoboden takrat, ko lahko misli, govori in dela, kar hoče. A če svobodo priznavamo tudi drugim, naletimo na težavo, ki jo razgalja nemški pregovor: *»Kdor govori, kar hoče, mora slišati, kar noče.«* Še večja zadržega je pri dejanjih. Če bom doma kahal, pospravljaj za seboj in se pogovarjal z drugimi samo takrat, kadar mi bo ustrezalo ter šel v službo samo takrat, ko se mi bo zahotelo in delal tam samo tisto, kar mi je všeč, bom hitro ostal brez družine in službe. In če bom na cesti vozil tako, kakor se mi zazdi, se bom zaletel. Neomejena svoboda povzroča nesreče in anarhijo, torej ji je treba postaviti meje.

»Če hočemo biti svobodni, moramo biti sužnji zakonov,« je trdil starorimski politik in govornik Cicero. Da moramo spoštovati zakone, če nočemo končati za rešetkami, razumemo vsi. Da se moramo na cesti držati vsaj osnovnih pravil in predpisov, če hočemo priti domov s celim avtom, je tudi jasno skoraj

vsem. Da moramo spoštovati naravne in moralne zakone, če hočemo biti svobodni in srečni v svoji notranjosti, pa je za nekatere že preveč.

Bog nas je ustvaril zato, da bi bili svobodni in srečni. Da bi to dosegli, moramo ravnati v skladu z navodili za uporabo našega življenja, torej upoštevati deset božjih zapovedi in Jezusove besede: *»Vse, kar hočete, da bi ljudje storili vam, tudi vi storite njim!«* Za izpolnjevanje tega (rečemo lahko tudi Božje volje) se je treba seveda potruditi in se odpovedati želji, da bi se ves svet vrtel okoli nas. Odpoved namišljeni svobodi prinaša resnično svobodo, sad tega pa so med drugim tudi lepi odnosi z bližnjimi. Kdor ne verjame, naj poskusi.

Cerkev je Božja namestnica na Zemlji, zato nas mora učiti, kako naj živimo, in nas opozarjati na napake. To dolžnost žal v zadnjih letih, če ne desetletjih, izpolnjuje preveč sramežljivo, zato se njeni »otroci« izgublamo in postajamo sužnji različnih zablod. Verniki lahko seveda Božje in cerkvene nasvete upoštevamo ali ne. Če nočemo biti svobodni in srečni, nas v to ne bo prisilil nihče.

Hladen ali vroč

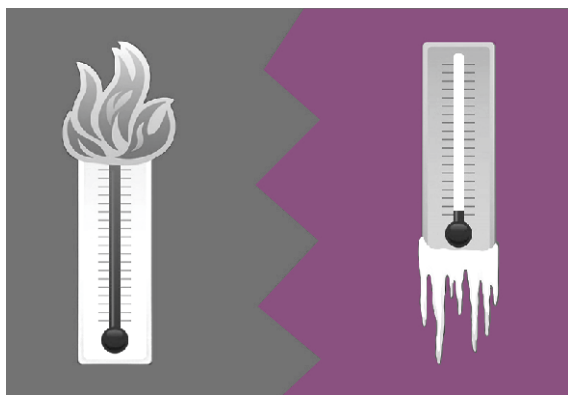
V mesecu oktobru se spominjamo kar dveh velikih svetnic z imenom Terezija. Prva je Terezija Deteta Jezusa – Mala Terezija oz. Mala Cvetka, druga pa Terezija Avilska – Terezija Velika. Po poimenovanjih sodeč (Mala – Velika) bi lahko pomislili, da nista iz enakega testa, kaj šele, da pripadata isti redovni družini. A je točno tako. Obe sta znani po veliki ljubezni do Jezusa, Ženina, in po redovniškem življenju v samostanu karmeličank.

Kdor je že doživel lepoto veličastnega španskega mesta Avila, si z lahkoto predstavlja, da so tam živeli veliki ljudje. Terezija Velika je bila sprva čisto običajno dekle. Malo hladna, malo vroča. Njen oče jo je v času pubertete poslal na šolanje v samostan, ker je bila "spogledljiva". Svetno »vročino« je zamenjala za Božjo. Izkusila je, da je življenje, posvečeno Jezusu, lepo in jo izpolnjuje. Vse bolj sta postajala na "ti" in spoznala je, da je On bistvo njenega življenja. To spoznanje in izkušnja zrenja Boga v molitvi sta jo privedla do odločitve, da vstopi v samostan. Samostanska pot ji ni bila postлана z rožicami. Močno je bila preizkušana z različnimi boleznimi, ki jih je v potrpežljivosti prenašala.

Ključnega pomena v njenem življenju je bilo zavedanje, da lagodnost ne pripelje do bistva. Izpeljala je reformo karmeličank in ustanovila vejo "bosonogih", ki so živele v uboštvu. Še več, do svoje smrti je potovala po vsej Španiji in ustanovila 32 redovnih skupnosti. Danes je takšnih skupnosti 830 po vsem svetu. Živijo v klavzuri, da so res strogo ločene od sveta. Samota, molk in življenje v odpovedi pa so sredstva za življenje v nenehni navzočnosti živega Boga po Marijinem zgledu.

Kaj pa mi? Kje lahko jaz v tempu vsakdanjika najdem živega Boga? Takoj mi pride na misel

tisoč in en izgovor, zakaj jaz te gorečnosti preprosto ne morem živeti. Vedno se zdi, da je njim lažje, ker so zaprte med štiri stene, nihče jih ne moti, imajo mir, dovolj časa in torej vse pogoje, da se ukvarjajo samo z Jezusom. Če sem odkrita, priznam, da je takrat, ko so izpolnjeni vsi prej omenjeni pogoji, skušnjavec še najbolj ustvarjal, izviren in me želi dobiti na svojo stran. Pomembna je odločitev.

Odločitev za to, da bom živel/-a, sodeloval/-a z Božjo milostjo, saj sem vendar po krstu Božji otrok. Bog od mene pričakuje zvestobo v majhnih stvareh. Zjutraj naj bo On prva moja misel, ko se mu izročim z znamenjem križa in jutranjo molitvijo. Z mano gre na pot, v službo in morda bi mi želel čez dan večkrat kaj povedati, pa ne pride do besede. Prihaja mi naproti po ljudeh, ki jih srečujem na ulici in pri domači mizi. Ali ga vidim? Ali ga slišim? Če si vsak večer odgovorimo samo na ti dve vprašanji, bo to dober termometer in pokazatelj tega, ali smo *hladni ali vroči*.

Če ste morda popolnoma »podhlajeni«, imate v oktobru, mesecu rožnega venca, enkratno priložnost, da se »ogrejete.« Zjutraj si namesto neslanih šal komercialnih radijskih postaj privoščite desetko rožnega venca in videli boste, da vam bo pri srcu topleje.

Dogodki v oktobru

Vsako sredo	ob 18 ⁰⁰	molitvena ura pred Najsvetejšim (po 25. oktobru ob 17⁰⁰);
4. oktober	ob 11 ⁰⁰	društvo ŠmaR bo v zvoniku pripravilo razstavo učencev Maje Šubic z naslovom <i>Bedenje in noč</i> ;
5. oktober	ob 19 ³⁰	srečanje Misijonske skupine;
	ob 20 ³⁰	srečanje redakcije Glasa sv. Martina;
7. oktober	ob 20 ³⁰	srečanje Mlajše zakonske skupine;
10. oktober	ob 9 ⁰⁰	ministrantke vaje;
	ob 15 ⁰⁰	na Ledinici začetek skavtskega leta;
11. oktober	ob 10 ⁰⁰	žeganje na Dobračevi;
14. oktober	ob 20 ³⁰	srečanje Četrte zakonske skupine;
15. oktober	ob 20 ⁰⁰	srečanje Starejše zakonske skupine;
17. oktober	ob 20 ³⁰	srečanje Najmlajše zakonske skupine;
18. oktober	pri vseh mašah redni mesečni »ofer« za poplačilo obnove župnijske cerkve;	
	ob 10 ⁰⁰	družinska sveta maša (sodelujejo otroci in starši 8. razreda);
19. oktober	ob 20 ⁰⁰	srečanje Mešane zakonske skupine;
22. oktober	ob 19 ³⁰	v župnišču priprava na krst;
25. oktober	<u>premik ure na zimski čas – odslej večerne svete maše ob 18⁰⁰;</u>	
	ob 10 ⁰⁰	žeganje na Ledinici;
	ob 11 ³⁰	v župnijski cerkvi krstna nedelja;
26.–30. oktober		jesenske počitnice;
26. oktober	ob 18 ³⁰	srečanje Svetopisemske skupine.

Nedelja zakonskih jubilarcev

Na zahvalno nedeljo, **8. novembra, pri sveti maši ob 10⁰⁰** bomo obhajali slovesnost zakonskih jubilarcev – tistih, ki v letošnjem letu praznujete 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50 ali več let skupnega življenja. Prejeli boste tudi pisno vabilo na slovesnost. Če se je kdo poročil drugje in ne bo dobil vabila, naj to sporoči v župnijsko pisarno.

Na dan slovesnosti se pari zberete pred župniščem in bomo nato skupaj vstopili v našo cerkev.

**V septembru sta
z zakramentom svetega krsta
postala Božja otroka**

Eva Mirtič, Mladinska ulica;
Izak Snoj, Ljubljana - Šentvid.

*Družinama iskreno čestitamo
in želimo obilo Božjega blagoslova!*

**V septembru
so se od nas poslovili:**

Bernarda Pivk, roj. **Tratnik**, Partizanska c.;
Ernest Bogataj, Novovaška cesta;
Marjan Naglič, Bedrih.

*Vsem domačim izrekamo iskreno sožalje
in naj bo Bog vaša tolažba!*

OKTOBER 2020

5 PONEDELJEK	19 ⁰⁰	+ Martinovi + Cankarjevi	sv. Marija Favstina Kowalska, redovnica
6 TOREK	7 ⁰⁰ 19 ⁰⁰ DOBRAČ.	v zahvalo in prošnjo Svetemu Duhu + Anton in Ivan Gantar (Žirovski Vrh 22)	sv. Bruno, ustanovitelj kartuzijanov
7 SREDA	19 ⁰⁰	+ Jože Jemec, obl. + Kolenc	Rožnovenska Mati Božja
8 ČETRTEK	19 ⁰⁰	+ Žan Jankovec po namenu (K)	sv. Tajda, spokornica
9 PETEK	19 ⁰⁰	+ Marija in Andrej Žakelj ter Marta Pečelin + Drago Pisanec	sv. Abraham, svetopis. očak
10 SOBOTA	8 ⁰⁰	+ Pavel in starši Tropenaver + Martin Freljih ml.	sv. Danijel, škof
11 NEDELJA	7 ⁰⁰ 8 ³⁰ 10 ⁰⁰ DOBRAČ.	+ starši Rozalija in Karel Vidmar (Osojnica) + starši in brat Leskovec (Zavratac) + Mirko in Štefka Naglič + Tomaž Glance za župljane	28. NEDELJA MED LETOM ŽEGNANJE - DOBRAČEVA
12 PONEDELJEK	19 ⁰⁰	+ Majda Jesenko, roj. Trček + Viktor Čadež (Stara vas)	sv. Maksimilijan Celjski, mučenec
13 TOREK	7 ⁰⁰ 19 ⁰⁰ DOBRAČ.	po namenu (A) + Metod in Ivana Erznožnik + Franc Kavčič, Terezija Rant in Tonhovi	sv. Koloman, mučenec
14 SREDA	19 ⁰⁰	+ Janez Kavčič + Terezija in Maks Šubic	sv. Kalist I., papež in mučenec
15 ČETRTEK	19 ⁰⁰	+ starša Marija in Janez Alič ter Moretovi (Jarčja Dolina) + Bojan Hvasti	sv. Terezija Velika (Avilska), devica in cerkvena učiteljica
16 PETEK	19 ⁰⁰	+ Terezija Klemenčič in Šubcovi + Francka in Edi Kavčič (Kamškovi)	sv. Marjeta Marija Alakok, devica in redov.
17 SOBOTA	8 ⁰⁰	+ Janez Čelik po namenu (P)	sv. Ignacij Antiohijski, škof in mučenec
18 NEDELJA	7 ⁰⁰ 8 ³⁰ 10 ⁰⁰	+ Anton Peternel, obl. + Janez Ovsenk in sin Bojan + Franc Oblak (Triglavska) + Frančiška Potočnik in Jure Košir + Anton in Frančiška Trček za župljane	29. NEDELJA MED LETOM MISIJONSKA NEDELJA

19 PONEDELJEK	19 ⁰⁰	+ Veronika Grošelj, obl. za blagoslov v družini	sv. Pavel od Križa, duhovnik
20 TOREK	7 ⁰⁰ 19 ⁰⁰ DOBRAČ.	po namenu (A) + Štefan Mrak + Anton Oblak, roj. dan	sv. Vendelin, opat in puščavnik
21 SREDA	19 ⁰⁰	+ Mirko Žakelj + Marija Žakelj, obl.	sv. Uršula, devica in mučenka
22 ČETRTEK	19 ⁰⁰	+ Marjan Naglič, 30. dan + starši Stanonik (Selo), obl. + Veronika Žakelj	sv. Janez Pavel II., papež
23 PETEK	19 ⁰⁰	+ Anton Beovič + družina Stanonik (Novovaška)	sv. Janez Kapistran, duhovnik
24 SOBOTA	8 ⁰⁰	+ Frančiška in Anton Kopač ter Milan Filipič po namenu (A)	sv. Anton Marija Claret, škof
25 NEDELJA	7 ⁰⁰ 8 ³⁰ 10 ⁰⁰ LEDINICA	+ starši Albreht + starši in sestra Dolinar (Selo) + Franc in Sonja Seljak, obl. + Jožef in Julijana Modic za župljane	30. NEDELJA MED LETOM ŽEGNANJE NA LEDINICI
26 PONEDELJEK	18 ⁰⁰ DOBRAČ.	+ Marija Podobnik, obl. + Pavlina in Pavel Mur	sv. Lucijan in Marcijan, mučenca
27 TOREK	7 ⁰⁰	+ Polonca Bogataj (Prvomajska 11), obl. po namenu (A)	sv. Sabina Avilska, mučenka
28 SREDA	18 ⁰⁰	+ Pavla Albreht za zdravje v družini in za srečen porod	sv. Simon in Juda Tadej, apostola
29 ČETRTEK	18 ⁰⁰	+ Alojz, obl., in starši Semič po namenu (P)	sv. Ermelinda, devica
30 PETEK	18 ⁰⁰	+ Franc Mlinar (Ledine) za sinove, vnuke in pravnukinjo	sv. Marcel, mučenec
31 SOBOTA	8 ⁰⁰	+ Dragica Podobnik po namenu (A)	sv. Volbenk, škof dan reformacije
1 NEDELJA	7 ⁰⁰ 8 ³⁰ 14 ⁰⁰ DOBRAČ.	za župljane + Filip Košir, obl. + Ciril Erznožnik (Tone in Irma) + Franc Eržen	VSI SVETI

Izdaja Župnija Žiri, Jobstova cesta 34, 4226 Žiri. Odgovarja: Andrej Jemec, župnik. Naklada: 800 izvodov.
Uradne ure župnijske pisarne so vsak torek od 16⁰⁰ do 17³⁰ in vsak četrtek od 10⁰⁰ do 12⁰⁰.
Obdržavnih in cerkvenih praznikov ni uradnih ur.

✉ andrej.jemec@rkc.si <http://zupnija-ziri.si>, **f** <https://www.facebook.com/ZupnijaZiri/>
☎ župnik Andrej Jemec: 040 395 979; kaplan Anže Cunk: 040 612 109

VABILO VSEM VEROUČENCEM IN MLADINCEM K AKTIVNEMU SODELOVANJU V ŽUPNIJSKIH SKUPINAH

Biti kristjan pomeni **biti aktiven član Cerkve**. Zato je pomembno, da se v skladu s svojimi talenti aktivno vključujemo v življenje naše župnije. Zato otroke in mlade (še posebej letošnje birmance) vabimo k aktivnemu sodelovanju v naslednjih župnijskih skupinah:

Mladinski pevski zbor

Pevske vaje: sobota ob 18³⁰ v učilnici 2. Vabljeni vsi od 7. razreda osnovne šole do zaključka srednje šole.

Ministranti

Vaje: vsako drugo in četrto soboto v mesecu v cerkvi (javite se g. župniku). Vabljeni vsi fantje od 5. leta starosti dalje (navzgor ni omejeno).

Mlajša mladinska skupina

Srečanja vsak petek ob 20⁰⁰ v mlad. sobi. Vabljeni vsi dijaki 1. in 2. letnika srednje šole.

Trikraljevski koledniki

Prvo srečanje bo v mesecu novembru. Vabljeni vsi veroučenci od 4. razreda dalje (prijavite se svojim katehetom).

Otroški pevski zbor

Pevske vaje: četrtek ob 17⁰⁰ v učilnici 2. Vabljeni vsi od 1. do 6. razreda osnovne šole.

Mešani pevski zbor Anton Jobst

Pevske vaje: petek ob 19⁰⁰ v učilnici 2. Vabljeni vsi od 18. leta dalje.

Skavti

Začetek skavtskega leta bo 10. oktobra ob 15⁰⁰ na Ledinici. Vabljeni vsi od 1. razreda dalje.

Starejša mladinska skupina

Srečanja vsako soboto ob 20⁰⁰ v mladinski sobi. Vabljeni vsi dijaki od 3. letnika dalje, študenti in mladi v poklicih.

Bralci Božje besede

Javite se g. župniku ali gospe Cilki Čibej. Vabljeni vsi od 7. razreda dalje.

PRAZNIK VSEH SVETNIKOV IN VERNIH RAJNIH

1. novembra je **slovesni in zapovedani praznik vseh svetnikov**. To je dan veselja in našega upanja, da bomo tudi mi lahko nekoč ob našem Gospodu vse večne čase. **Svete maše bodo ta dan ob 7⁰⁰ in 8³⁰ v župnijski cerkvi ter ob 14⁰⁰ na Dobračevi. Po popoldanski sveti maši (ob 15⁰⁰) bodo še molitve za rajne na pokopališču ter blagoslov grobov. Ob 18⁰⁰ bo v cerkvi na Dobračevi molitev rožnih vencev za vse naše pokojne. Če ne morete v cerkev, ob tem času molite doma. Ob 19⁰⁰ bo naša mladina na pokopališču pri križu pripravila molitev.** Lepo povabljeni!

2. novembra praznujemo **spomin vseh vernih rajnih**, ko posebej prosimo za vse tiste rajne, ki se še očiščujejo v vicah. **Svete maše bodo ob 7⁰⁰, 8³⁰ in ob 18⁰⁰ - vse na Dobračevi.** Po vseh svetih mašah bode še molitve za rajne na pokopališču.

Cerkev pa v prvih dneh novembra naklanja tudi popolni odpustek za naše rajne, če smo bili pri sveti spovedi, če smo prejeli obhajilo in molili po namenu svetega očeta Vero in Očenaš.

Zakaj gredo mladi raje iz cerkve kakor vanjo?

Tokrat bomo skupaj poskušali razmisliti o mladih v naših župnijah. Mladinska pastora-la je že nekaj let precej v krizi, čeprav si Cerkev to nerada prizna. Če samo čez palec poračunamo vse generacije birmancev, ki so v zadnjih desetletjih po birmi le še zelo zdesetkane ostale v cerkvi, lahko z malo grenke šale ugotovimo, da bolje, da ne pridejo k maši, ker tako velike cerkve enostavno nimamo. V nadaljevanju pa trije razmisleki o tem, kje se nam zatika.

1. Moralna cokla

Ker sam študiram moralno teologijo, se vedno bolj zavedam, da je »moralna cokla«, kot temu sam pravim, ena težka cokla mladine. Mladost je namreč čas preizkušanja meja, novih stvari, tudi tistih vnaprej odsvetovanih. Na Cerkev pa se je v zadnjih stoletjih nalepila nalepka »moralizatorja« in zato se mladi po tem, ko se jim v spolnosti, uživanju psihoaktivnih substanc in podobnem začne kaj zanimivega dogajati, v cerkvi enostavno ne počutijo več najbolje. Tako pač je. Lahko objokujemo ta pokvarjeni svet, lahko se tudi tolažimo, da »naš pa ni tak«, ampak to je vse larifari. Starši največkrat pojma nimajo, kaj vse se dogaja – pa če si to priznajo ali ne. Mladi pa v trenutku, ko se jim v življenju nekaj zalomi, prelomi ali zgodi, ne čutijo več potrebe po tem, da bi hodili v Cerkev, kjer so največkrat govori o popolnosti, o tem, »da je treba biti priden« itn.

2. Družina

Mladi se morajo z nečim identificirati. Razne skupine, krožki, hobiji, zvezdniki ... v vseh teh stvarih Cerkve danes ne najdejo. Obkroženi so z neverujočimi. Pa še doma je največkrat pogled na vero tak kot na enega od hobijev. Zato Cerkev odpade kot nekaj zaželenega, ker realno do nje včasih ni velikega veselja ne v družini ne v družbi, in celo v cerkvi sami ne. Če se otroke in kasneje mlade k verouku po-

šilja zato, »da bo naredil birmo«, je pa zadeva po mojem sploh vnaprej obsojena na propad.

3. Srečanje s Kristusom

Da ne bomo ostali samo v sociologiji in cerkvenih strukturah, omenimo še najpomembnejše: najbolj bistvena naloga Cerkve v zadnjih desetletjih postaja njena najtežja. Ta naloga je, da ljudi tega sveta sreča s Kristusom. Naša vera namreč ni neka ideja, neka filozofija; Cerkev ni sociološka struktura, temveč je kraj srečanja z vstalim Gospodom, naša vera pa je odnos z Njim. In to je to: vse zgoraj napisano stoji in pade na tej točki. Če mladi srečajo Kristusa, se ne bojim zanje, tudi če se za nekaj časa oddaljijo od Cerkve. Če pa jih ne uspemo srečati s Kristusom, pa me zelo skrbi. Je pa tudi tako, da nismo mi vsemogočni, ampak Gospod Bog.

Zato naj to razmišljanje sklenem s kratko prošnjo: »Gospod, razodeni se naši mladini! Naj prepoznajo tvojo prisotnost v Cerkvi, v naši župniji, v naši župnijski cerkvi in v svojih srcih! Ti si, ki spreminjaš srca, upodobi torej srca naše mladine po svojem Presvetem Srcu!«

Avtocesta do nebes

Ob naslovu »avtocesta do nebes« se marsikomu lahko utrne v spominu zgodba iz Matejevega evangelija, kjer Jezus razlaga dve poti. Prva pot je široka in prostorna, a ta vodi v pogubo, v življenje pa vodi ozka in tesna pot (gl. Mt 7,13–14). Marsikdo pa lahko pomisli na lepo ljudsko pesem *K tebi želim, moj Bog*, kjer pojemo „*strma je pot v nebo, strma zelo, ali lahka s teboj, ti greš z menoj.*“ In kaj ima pravzaprav to skupnega z našim naslovom? Kako je lahko avtocesta strma pot do nebes?

CARLO ACUTIS

Tako ali drugače bi lahko vsak od nas pre-mišljeval, a to ni veljalo za mladega častitljivega Božjega služabnika, najstnika Carla Acutisa (1991–2006) iz Milana, ki je umrl pri rosnih 15 letih. Njegov življenjski program je bil stalna zedinjenost z Jezusom. Vedno znova je ponavljal stavek: »*Evharistija je moja avtocesta v nebesa!*« Zanj je bila maša nepogrešljiva in tako je dejal, da mnogi ne razumejo povsem pomena svete maše. »Če bi se zavedali, kakšen dar je to – da se nam Gospod daruje kot jed in pijača v sveti hostiji –, bi se odpovedali drugim, manj pomembnim opravilom in šli vsak dan k maši in prejeli sadove obhajane daritve!« Name je življenje tega najstniškega Božjega služabnika naredilo tako močan vtis, da sem začel raziskovati, kdo je pravzaprav bil. Komaj desetle-

ten fantič je dejal, da če vsak dan prejemamo obhajilo, bomo šli naravnost v nebesa, kajti Jezus je zelo izviren, saj se skriva v koščku kruha. Samo Bog lahko naredi nekaj tako neverjetnega! Kaj pa jaz, se vedno znova zavedam, da je v tem majhnem, drobnem, krhkem koščku kruha pravi Bog in pravi človek, da je to telo mojega Odrešenika? Bog je tu res vedno navzoč in vedno z nami, samo oči srca je potrebno odpreti in nič več nas ne bo strah negotove prihodnosti. Boga lahko vedno najdemo v vseh tabernakljih sveta, kjer je navzoč s svojim telesom, dušo in božanstvom! Če dobro premislimo, smo celo na boljšem od tistih, ki so živeli v Jezusovem času pred dva tisoč leti. Bog je namreč ves čas resnično in bistveno navzoč med nami. Samo v najbližjo cerkev nam je treba iti. Večkrat je dejal, da so »mnogi pripravljene čakati v neskončnih vrstah, da bi prišli na koncert ali nogometno tekmo. Ne vidim pa nobenih vrst v cerkvah, kjer je navzoč evharistični Jezus. Nad tem bi se morali zamisliti ... Očitno ljudje tega še niso dojeli! Jezus je med nami navzoč telesno, tako kot je bil v času svojega zemeljskega življenja navzoč med prijatelji. Če bi se nad tem resno zamislili, ga ne bi pustili samevati v tabernaklju, kjer nas ljubeznivo čaka, da bi nam pomagal na našem zemeljskem potovanju.«

Naj nam bo Božji služabnik Carlo Acutis zgled, da bi tudi mi tako močno dojemali in verovali v navzočnost v presveti evharistiji. Tako naše cerkve ne bodo samevale in ne bomo iskali vzroka, da ne hodimo v cerkev zaradi mask ali česa podobnega. Tu, na vsakem našem koraku, v vsakem trenutku dneva, nas čaka On, ki želi biti navzoč med nami, zato se ne bojmo, ampak mu odprtih rok tecimo naproti, v njegov objem, saj samo On ve, kaj je najboljše za vsakega izmed nas.

Kdo smo skavti in kaj počnemo?

Ste že kdaj pri maši ali na sprehodu zagledali mlade ljudi v oranžnih srajcah in s pisanimi ruticami okoli vratu? No, skoraj zagotovo ste srečali skavte. Skavti smo mladi, ki radi svoj čas namenimo spoznavanju in varovanju narave, pomoči drugim, zabavi s sovrstniki in Bogu.

Naše delo temelji na idejah Roberta Baden-Powella, ustanovitelja skavtov in je razdeljeno v štiri starostne skupine. Imamo **bobre** (1. in 2. razred), ki spoznavajo svet s pomočjo Jezernikov in družine bobrov, **volčiče in volkuljice** (3., 4., in 5. razred), ki na srečanjih odkrivajo življenje v džungli, **izvidnike in vodnice** (6., 7., 8., 9. razred in 1. letnik), ki se preko različnih veščin učijo preživetja in bivanja v naravi ter **popotnike in popotnice** (2. letnik

in višji), ki s pomočjo drugim gradijo na sebi in skupnosti. Vse te skupine vodijo mladi, nadobudni voditelji, ki celo leto skrbno načrtujejo program.

Skavti se nekajkrat mesečno dobivamo na srečanjih, kjer preživljamo čas v naravi, urimo naše znanje in spretnosti z različnimi veščinami, delavnicami in igrami ter preprosto uživamo v družbi svojih prijateljev. V različnih letnih časih se odpravimo na večdnevne taborne, udeležujemo se različnih dogodkov in tekmovanj, obišče nas sv. Miklavž in izvedemo kakšen zanimiv projekt. Letos žirovski skavti praznujemo 30-letnico našega delovanja, zato imamo voditelji v načrtu prav posebne aktivnosti, s katerimi bomo obeležili ta godek.

Alma Jesenko

Radovedni orli 2020

Če rad svoj prosti čas preživljaš s prijatelji v naravi, te lepo vabimo, da se nam pridružiš! Začetek skavtskega leta bomo imeli **v soboto, 10. 10. 2020, ob 15⁰⁰ na Lednici** (v primeru slabega vremena se dobimo pred župniščem v Žireh). Zaključili bomo ob 18⁰⁰.

Več informacij lahko dobite na telefonski številki: **051 844 488 (Agata)** ali pišite na mail:

radovedni.orli@gmail.com.

PRIDRUŽI SE NAM!

Skavti

„Mala Cerkev“

V Vrtcu pri Sv. Ani otroci in vzgojiteljice doživljamo pestre dopoldneve, tako kot tudi drugod v vrtcih. Včasih nam skupne urice popetri kakšna nezgodica, največkrat pa se imamo zelo lepo. Da je tako, se potrudimo prav vsi. Drug od drugega se učimo in skušamo biti strpni, potrpežljivi, ljubeznivi; skupaj se veselimo, si pomagamo, se znamo zahvaliti, opravičiti in oprostiti. Z vsemi omenjenimi in drugimi vrednotami, ki so in bodo v življenju naših otrok tako zelo pomembne, se otroci seznanjajo, občutijo njihov pomen, moč in globino preko vsakdanjih situacij in skrbno načrtovanih dejavnosti, ki jih vzgojiteljice vsakodnevno ponujamo otrokom.

Trudimo se nuditi vsebine z vseh vzgojnih področij, ki jih predpisuje Kurikulum za predšolsko vzgojo. Smo namreč zasebni vrtec s koncesijo. Naš dnevni program, ki ga izvajamo v obsegu devetih ur in več, preko leta bogatimo tudi z mnogimi duhovnimi vsebinami in dogodki.

Vsakodnevno se pred jedjo (zajtrk, kosilo) pokrižamo in zapojemo pesmico, s katero se zahvalimo za prejete jedi in drug drugemu zaželimo »dober tek«. Če bi vzgojiteljice na to kdaj pozabile, bi nas zagotovo otroci opomnili. S to dnevno rutino se učijo reda, spoštljivosti do hrane in prijateljev.

V mesecu oktobru se posvetimo mesecu rožnega venca, odkrivamo njegove skrivnosti in izdelamo kakšen izdelek.

V adventnem času, v decembru, se družimo ob adventnem venčku, prepevamo adventne pesmice ter spoznavamo božično zgodbo in postavimo jaslice. Vsako leto nas obišče sv. Miklavž, katerega obisk je skrbno načrtovan. Medse povabimo tudi starše ali stare starše na ustvarjalne delavnice (izdelovanje adventnih venčkov ...).

V postnem času spoznavamo Jezusovo delovanje in čas njegovega trpljenja ter se veselimo njegovega vstajenja. Spoznavamo in imenujemo velikonočne jedi in njihov pomen. Na ustvarjalnih delavnicah izdelujemo butarice, barvamo pirhe in podobno.

V maju obeležujemo *šmarnice* preko različnih zgodb in spoznavamo Jezusovo mamico Marijo.

Čez leto oz. ob zaključku šolskega leta v vrtcu izvedemo tudi kakšno otroško mašo, pri kateri

otroci sodelujejo s petjem, prošnjami in zahvalami.

V igralnicah imamo poleg ostalih igralnih kotičkov postavljen tudi duhovni kotiček – *kotiček mojega srca*. Otroci si tam lahko ogledujejo podobe Svete družine, postanejo pri križu, vzamejo v roke rožni venec, kakšno slikanico, narišejo risbico za Marijo, Jezusa in podobno.

S pomočjo vseh duhovnih vsebin, ki jih čez leto otrokom ponudimo, spoznavajo Božjo družino, Jezusovo delovanje, svetnike, krščanske simbole. Učijo se živeti vrednote, ki jih je živel Jezus.

Ponujene duhovne vsebine in hkrati zgled staršev in nas prav gotovo bogatijo tako naše delo kot otroke. Od nas vzgojiteljic to zahteva dvojno delo, kar se tiče vzgojnega načrtovanja, saj so duhovne vsebine otrokom ponujene vzporedno z vsebinami javno veljavnega programa. Vse vloženo delo pa je poplačano s tem, ko se ob skupnih druženjih vsi veselimo in povezujemo med seboj in z Jezusom.

Duhovne vsebine večinoma otrokom niso tuje, saj so del njihovega družinskega življenja in vsakdana. V vrtcu omenjena obdobja, praznike in dogodke otrokom pomagamo le še bolj polno doživeti in ohraniti ljubezen do običajev in tradicije.

Mojca Jereb, vzgojiteljica